

Til § 6.

Driftstillægene ved maanedlig Præmiebetaling ere allerede nu for knapt beregnede, da Præmierne i Almindelighed forlanges opkrævede. Dette spiller navnlig en Rolle, naar Forsikringerne ere smaa, saa at der bliver mange og smaa Præmier at besørge indkrævede. I den nye Afdeling, hvor Forsikringerne ville blive forholdsvis smaa, vil denne Omstændighed komme til at spille saa stor Rolle, at Tillæget vil være nødvendigt, naar der ikke skal blive afgjort Driftstab.

Som man ser af Paragraffen, er der draget Omsorg for, at det forhøjede Driftstillæg ikke kommer Interessenten til Skade, naar han ophæver Forsikringen.

Til § 7.

Det haabes, at Præmierne, naar tilbørlig Forsigtighed udvises, og naar de forsikringsøgende ikke vise sig altfor upaalidelige i deres Opgivelser, ville vise sig tilstrækkelig store; ja et Overskud skulde, naar alt gaar vel, ogsaa kunne forventes. Men i Øjeblikket at udtale noget bestemt

herom, er umuligt. Bonusretten for de forsikrede i Afdelingen kan derfor først bestemmes, efter at Afdelingen har været i Virksomhed i nogen Tid.

Til § 8.

Bestemmelsen i denne Paragraf vil forhaabentlig ikke faa praktisk Betydning. Men man har fundet det rigtigt at paalægge Bestyrelsen som en Pligt ikke at fortsætte med Tegning af nye Forsikringer i Karensafdelingen, naar Forholdene skulde udvikle sig paa en uventet uheldig Maade.

Til § 9.

Efter at de private Selskaber ved Lov af 29. Marts 1904 ere stillede under Tilsyn af Forsikringsraadet, er der formentlig intet til Hinder for den ommeldte Genforsikring af en Del af de store Risikoer paa enkelt Liv, som Anstalten altid har været mindre tilfreds med ikke at kunne foretage. Samtidig er der intet til Hinder for at sætte Maksimum højere paa den i Paragraffen angivne Maade.